

mindre Jordbruger tjener det hele Aar. Trods de daarlige økonomiske Forhold, hvori Samfundet befinder sig, maa jeg dog meget anbefale, at der gøres et virkeligt Forsøg paa at faa Arbejdsløsheden udryddet ved Igangsættelse af Arbejder Landet over med Støtte fra Statens Side.

Jeg skal i denne Forbindelse anmode den højtærede Trafikminister om at se med Velvillie paa et Andragende, som er indgaaet fra Magleby og Borre Kommuner paa Møn, om Statsstøtte til Overtagelse, Istandsættelse og Udvidelse af Klintholm Havn. Det er en Foranstaltning, som vil have stor Betydning ikke alene for Fiske-riet dernede, men ogsaa for hele Søtrafikken. Denne Havn vil kunne tjene som Nødhavn for alle de Skibe, der skal gennem Grønsund, en Nødhavn, der er meget paakrævet, netop fordi den Rende, jeg før omtalte, er i den Grad tilsandet, at den ikke mere kan tjene som Nødhavn. Denne Foranstaltning vil have stor Betydning for Beboerne, idet Havnen ogsaa vil kunne tjene som Trafikhavn. Man har jo nu skrinlagt Baneprojektet paa Møn; derved vil Staten blive fritaget for at yde et betydeligt Tilskud til Banen, og jeg vil derfor haabe, at den højtærede Trafikminister vil stille sig velvilligt overfor dette Andragende. Præstø Amt har allerede bevilget et Beløb af 43 000 Kr., og Beboerne i Kommunerne kan yde et Beløb af 87 000 Kr. foruden at paatage sig den fremtidige Vedligeholdelse. Jeg vil meget haabe, at den højtærede Trafikminister vil forsøge at faa gennemført en Bevilling svarende til disse to Beløb, altsaa 130 000 Kr., idet der derved vil blive frigjort Værdier, som ellers vil gaa tabt.

Naar jeg siger dette, maa jeg nærmere forklare, hvad jeg mener. Klintholm Havn har, som den ligger i Øjeblikket, ikke nogen Værdi. Den overtages mod, at man overtager en Gæld af 32 000 Kr., som hviler paa den. Men det Havneanlæg, der forefindes, vil repræsentere en Værdi af 200 000 Kr., dersom de Foranstaltninger, som her foreslaas, træffes. Altsaa, man udløser Værdier, som ellers ganske vil gaa til Spilde. Jeg skal meget henstille til den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg at se med Velvillie paa denne Sag.

Til Slutning vil jeg gerne udtale Haabet om, at der i dette høje Ting indenfor de forskellige politiske Partier maa vise sig en virkelig Villie til at forhandle sig til Rette om de Afgørelser, som skal træffes, saaledes at disse Afgørelser kommer til at

virke samlende og ikke splittende indenfor vort Folk.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou kom i sin Tale forleden Dag ind paa at tale om Bygningen Adelgade 131. Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte. Ved det paagældende Lovforslags anden Behandling her udtalte jeg som Ordfører for hele Udvalget — der, som ærede Medlemmer vil erindre, enstemmigt indstillede Forslaget til Forkastelse — at Udvalget meget vel kunde gaa ind paa, at der blev ydet Erstatning til Ejeren for den Tid, der var forløbet, efter at man fra Bygningsfredningsnævnets Side havde anmodet ham om ikke at foretage de Forandringer og træffe de Dispositioner med Hensyn til Bygningen, som han ønskede, men at Udvalget tog absolut Afstand fra Museumsdirektør Mackeprangs Opfattelse, som gik ud paa, at Bygningen, da den var optaget paa, hvad man kalder Fredningsliste A., maatte blive staaende der i 5 Aar, og at det vilde medføre, at Staten blev nødt til at yde Erstatning for hele den Tid. Gennem den Tale, jeg holdt paa Udvalgets Vegne, tilkendegav jeg udtrykkelig, at dette vilde Folketinget ikke gaa med til. Vi krævede af den daværende Minister, at han skulde faa Nævnet til at meddele Ejeren af denne Ejendom, at han straks fra den Dag havde fri Dispositionsret over den paagældende Ejendom. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at man var berettiget til at tro, at saa blev der heller ikke betalt Erstatning fra den Tid.

Der findes imidlertid i det særlige Bygningssyns Beretning om dette Spørgsmaal følgende Udtalelse: „Ministeriet har godkendt den med Ejeren truffene Ordning om Bevaring af Ejendommens nuværende Udseende og Størrelsen af Pengegodtgørelsen“. Den Dag, det ærede Medlem talte, var jeg ikke helt sikker paa, om han havde Ret i, at der efter den Tid var betalt Erstatning og var blevet forhandlet med Ejeren om at bevare Udseendet af Bygningen. Men ved nøje at overveje Vendingerne i den knappe Beretning, maa jeg alligevel tro, at det ærede Medlem har Ret. Jeg vil sige her klart og bestemt, at jeg føler mig overbevist om, at den nuværende Minister ikke har noget som helst Ansvar for, at Rigsdagens Krav om, at noget saadant ikke maatte finde Sted, ikke er sket Fyldest. Jeg sagde paa et tidligere Tidspunkt her under Mø-